

ΠΕ/ΜΧ/203

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΕΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ
Ἰατρός

ΤΑΚΤΙΚΟΙ ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. ΜΑΡΙΝΑΚΗΣ, Δ. ΠΑΪΖΗΣ Ν. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, Γ. ΣΚΛΗΡΟΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τοῖς ἀναγνώταις ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως — Ἡ Ψυχολογία τοῦ
Περιοδικοῦ Τύπου ὑπὸ Σ. Βλαβιανοῦ. — Πολ. Δελτ. τοῦ Μηνός.
Ἐπιθεωρήσεις ἐν κινδύνῳ ὑπὸ Δημ. Ἀχιλ. Καρῶνη. — Ἡ ἐφεύρε-
σις τοῦ Γραμματοσήμου ὑπὸ R. Vernon. — Οἱ ἐκδικηταὶ (ποίημα)
ὑπὸ Κων. Διγενάκη. — Περὶ τῶν ἡμετέρων προγόνων ὑπὸ Σπ. Μη-
λιαράκη. — Θεραπευτικὴ Περὶ Αἰμορροφιλίας ὑπὸ Γ. Βεθανοπού-
λου. — Ἀντεροσταί. Νοσταλγία (ποίηματα) ὑπὸ Ἀχιλ. Νέη. —
Ἀθηνῶν Σύλλογοι. Ὁ Πανελλ. Σύλλογος ἢ «Δραῖσις» ὑπὸ Δ.
Παῖζη. — Ἡ κίνησις τοῦ μηνός κτλ. — Ἀθλητικὴ κίνησις. Ὁ Πανελλ.
Γυμναστικὸς Σύλλογος ὑπὸ Γ. Αὔλωνίταν. — Ἀγάπη πικραμένη
(Διήγημα) ὑπὸ Γ. Σκληροῦ. — Κοινωνικά. — Φιλανθρωπικὰ Ἰδρύ-
ματα τὸ Ἀσπταίειον Νοσοκομεῖον. — Β' Καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις.

Εἰκόνες. κ. κ. Σ. Γ. Βλαβιανοῦ, Ν. Νικολοῦδη, Πέτρου
Δέοντος Α. Νέη.

ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Α'

ΤΕΥΧΟΣ Α'

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

Ὅδος Χαριλάου Τρικούπη 39

Ἐκάστον Τεύχος λεπτὰ 60

ΤΥΠΟΙΣ ΝΟΜΙΚΗΣ, Ὅδος Ὀφθαλματροῦ 5.

Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν συνοδεύεται ἀπαραιτήτως ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου εἰς
τραπέζ. ἢ ταχυδρομικὴν ἐπιταγήν, πρὸς τὸν κ.

Γ. ΒΕΘΑΝΟΠΟΥΛΟΝ

Ὁδὸς Χαριλάου Τρικούπη ἀριθ. 39

ΟΙ ΗΜΕΤΕΡΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

ΓΟΥΝΑΡΑΚΗΣ Ν.	Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, πρῶτον Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Τ.	Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου
ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ Σ.	» »
ΚΑΛΛΙΚΟΥΝΗΣ Ν.	» »
ΜΗΤΣΟΠΟΥΛΟΣ Κ.	» »
ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ Α.	» »
ΚΑΡΟΛΙΔΗΣ Π.	» »
ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ Σ.	Νευρολόγος, ψυχίατρος
ΚΑΡΩΝΗΣ ΑΧΙΛ. Δ.	Δικηγόρος, Δημοσιογράφος
ΜΑΥΡΟΥΚΑΚΗΣ Α.	Ἴατρος νευρολόγος
ΠΑΠΠΑ-ΓΩΑΝΝΟΥ Θ.	» χειρουργός
ΔΙΓΕΝΑΚΗΣ Κ.	Συγγραφεὺς, Δικηγόρος
ΝΙΚΟΛΟΥΔΗΣ Ν.	Ἴατρος παθολόγος
ΝΙΚΟΛΑΡΑΣ Α.	Ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ
ΑΡΙΣΤΕΥΣ Φ.	Καλλιτέχνης
ΝΕΗΣ Α.	Ποιητὴς

ΚΛΠ.

ΚΛΠ.

Τὸ παρὸν τεῦχος πέμπεται καὶ εἰς πολλοὺς μὴ συνδρομητὰς ὡς δείγμα. Οἱ μὴ
ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομητὰ παρακαλοῦνται νὰ τὸ ἐπιστρέψωσιν, ἄλλως
θεωροῦνται τοιοῦτοι.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἔτος Α'.

Τεῦχος 4ον

Ἀπρίλιος 1908

ΤΟΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙΣ

Χωρὶς θόρυβον, χωρὶς ἐνοχλητικὰς δια-
φημίσεις, τῇ ἐπιμόνῳ ἀπαιτήσῃ πολλῶν
ἐπιστημόνων, καλλιτεχνῶν καὶ λογίων, ἀνα-
λαμβάνομεν μετὰ θάρρους τὴν ἔκδοσιν
τῆς «Πανελληνίου Ἐπιθεωρήσεως».

Ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἡμετέρα
ἐπιθεώρησις θέλει ἀναπληρώσῃ μέγα κενὸν
ἐν τῷ περιοδικῷ τύπῳ.

Κανχόμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι οὐδέποτε
μέχρι τοῦδε ἐξεδόθη, ἐπιθεώρησις, ὅπως
σήμερον ἐκδίδεται ἡ ἰδική μας. Αἱ 16 σε-
λίδες τῆς θὰ γέμωσι παντοίας τερπνῆς καὶ
ὠφελίμου ὕλης.

Ἐξησφαλίσαμεν τὴν συνεργασίαν πολ-
λῶν λογίων, ἐπιστημόνων καὶ καλλιτε-
χνῶν, διαπρεπόντων ἐν τῇ κοινωνίᾳ μας.

Μὲ τοιαῦτα ἐφόδια καὶ μὲ τὴν ἀμέριστον
ὑποστήριξιν τῶν ἀξιοτίμων ἀναγνωστῶν
μας, ἐλπίζομεν ὅτι οἱ κόποι μας θέλουσι
δεόντως ἐκτιμηθῆ.

Ἡ Διεύθυνσις

Ἡ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ὑπὸ

ΣΙΜ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΥ

Νευρολόγον καὶ Ψυχιάτρον

Ἔχουν λοιπὸν καὶ τὰ ἄψυχα ψυχολογίαν ;
Βεβαίως. Ἐφ' ὅσον ἀπευθύνονται εἰς ἔμψυχα,
ἐφ' ὅσον αἱ ἐν αὐτοῖς γνώσεις ἐπιδρῶσιν οὕτως
ἢ ἄλλως ἐπὶ τὰ ἐγκεφαλικά κύτταρα τῶν ἀνα-
γνωστῶν καὶ δὴ ἐπὶ τὴν βούλησιν, κρίσιν, φαν-

τασίαν ἢ τὴν μνήμην αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ ἔμψυχοι
συγγραφεῖς ἀντιπροσωπεύονται ἐν αὐτοῖς διὰ
τῶν ἰδεῶν των, ἐπὶ τοσοῦτον προφανῶς εἰσὶ
ψυχολογικὴ παράγοντες πρώτης τάξεως καὶ
δικδραμκτικίζουσι σπουδαῖον πρόσωπον ἐπὶ τῆς
σκηνῆς τοῦ κόσμου.

Εἶναι τὰ περιοδικὰ οἱ ἄφωνοι ὑποβολεῖς,
ὅπως καὶ τὰ βιβλία καὶ ἡ ἐφημερίς κατ'
ἀντίθεσιν τῶν λαλούντων ὑποβολέων, ὅποιοι
εἶναι οἱ γονεῖς (ἢ οἰκογένεια) ἐνὸς ἐκάστου ἐξ
ἡμῶν, οἱ διδάσκαλοι (τὸ σχολεῖον) οἱ ἱεροκή-
ρυκες (ἢ ἐκκλησία), ὅλοι οἱ ἄνθρωποι (ἢ κοι-
νωνία) καὶ συμπληρωματικῶς ἐνίοτε οἱ ἀξιωμα-
τικοὶ (ὁ στρατός). Παρελείψαμεν δύο σπουδαιο-
τάτους, ὅσον καὶ ἀφωνοτάτους ὑποβολεῖς καὶ
οὗτοι εἰσὶν ἡ κληρονομικότης καὶ ἡ μίμησις.

Διὰ τῶν ὡς ἄνω ὑποβλητέων, ἀφώνων καὶ λα-
λούντων μορφοῦται τὸ παιδίον, μορφοῦται ὁ
ἄνθρωπος, μορφοῦται ἡ ψυχολογία ἐνὸς ἐκάστου
ἐξ ἡμῶν, ἡ ψυχολογία τοῦ Ἑλλήνος, τοῦ Γάλλου,
τοῦ Ἰάπωνος, τοῦ Εὐρωπαϊοῦ, τοῦ Ἀφρι-
κανοῦ, τοῦ Ἀμερικανοῦ, τοῦ ἀνθρώπου τῶν
αἰθουσῶν καὶ τοῦ ἀγρίου τῶν δασῶν, τοῦ σημε-
ρινοῦ ἀνθρώπου ὡς καὶ τοῦ προκατακλυσμαίου.
Καὶ ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς διεμορφώθη καὶ ὁ
ἄνθρωπος. Οἱ ἄγριοι λαοὶ βεβαίως δὲν ἔχουσι
περιοδικὰ, οὔτε ἐφημερίδας, οὔτε βιβλία, οὔτε
διδασκάλους, ἔχουν δὲ μόνον ὡς ὑποβολεῖς τοὺς
γονεῖς, τὴν κοινωνίαν των, ἔστω ἀγρίαν, τοὺς
ἀρχηγούς των (εἶδος ἀξιωματικῶν ἡμετέρων)
καὶ ἐνίοτε καὶ ἱεροκήρυκας, τοὺς ἐξ Εὐρώπης
μεταβαίνοντας ἱεραποστόλους καὶ διδάσκοντας
αὐτούς, ἔχουσι δὲ καὶ τὸν μέγαν ὑποβολέα, τὸν
ἀφωνότατον καὶ σιωπηρώτατον, ἀλλὰ καὶ ἰσχυ-

ρότατον τὴν κληρονομικότητα.

Βλέπομεν ἐκ τῶν ἄνω ποία ἡ μεγίστη καὶ σπουδαιότατη κοινωνικὴ σημασία, ἡ ψυχολογικὴ σημασία τῶν περιοδικῶν· εἶναι τὰ περιοδικὰ εἰς ἐκ τῶν ὀλίγων παραγόντων μορφώσεως τοῦ πεπολιτισμένου ἀνθρώπου· αὐτὰ αποτελοῦσι τὸν τρίτον πόδα τοῦ τρίποδος τοῦ τύπου, τοῦ ἐγγράφου λόγου, ὅστις ἀπαρτίζεται ἐκ τῶν περιοδικῶν, ἐκ τῶν βιβλίων καὶ ἐκ τῆς ἐφημερίδος. Δύσκολον βεβίως εἶναι ἐκ τῶν τριῶν τούτων νὰ εἴπη τις καὶ πῶτον εἶναι τὸ ἐπικρατέστερον· νομίζομεν δὲ ὅτι προκειμένου περὶ τρίποδος, ἐξ ἴσου καὶ οἱ τρεῖς πόδες πρέπει νὰ ἦναι καλοὶ καὶ ἰσχυροὶ, ἵνα κρατήσωσι τὴν ἰσορροπίαν καὶ φέρωσι καλῶς τὸ ἐπὶ τοῦ τρίποδος τυχόν τιθέμενον βᾶρος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ βιβλίον ἐνεργεῖ χροῖως, τὸ περιοδικὸν δὲ ζυγώτερον καὶ ἡ ἐφημερίς δὲ ζυγώτατα· ἐπὶ παραδείγματι, ἂν μία ἐφημερίς γράψῃ μίαν ἡμέραν ἔστω καὶ ἀνυπογράφως, πολὺ δὲ περισσώτερον ἔνυπογράφως καὶ δὴ διὰ προσώπου ἐπιβαλλομένου καὶ κύρους, ὅτι «τὰ μῆλα εἶναι ὠφέλιμα», εἶναι ἐνδεχόμενον, ἂν ἦναι ἡ ἐποχὴ τῶν μῆλων, οἱ ἡμίσεις τῶν ἀναγνωστῶν νὰ ἔχωσι τὴν μεσημβριανὴν μῆλα εἰς τὴν τράπεζάν των, ἂν δὲ τοῦτο γράψῃ ἐν περιοδικῶν, τὸ αποτελεσμαθὰ ἐπέληθῃ μὲν, ἀλλὰ βραδύτερον καὶ εἰς πολὺ ὀλιγώτερα ἄτομα, διότι οἱ ἀναγνώσται μίαν ἐφημερίδος εἶναι πάντοτε περισσώτεροι, ἂν δὲ εἰς βιβλίον ἡ γνῶσις θὰ περιέλθῃ εἰς ἔτι μᾶλλον περιορισμένον κύκλον καὶ ἡ ἐπίδρασις θὰ ἦναι χρονιωτέρα ἐπὶ τοῦ ἀτόμου. Ἄλλο ζήτημα ψυχολογικὸν πόσον ἐνεργεῖ καὶ πόσον ἐπιδρᾷ ἕκαστος ἐξ αὐτῶν, διότι προκειμένου περὶ ἰσχύος καὶ ἐπιδράσεως, θὰ ἴδωμεν ὅτι ἀντιστρόφως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, τὸ μὲν βιβλίον ἐπηρεάζει βαθύτερον καὶ κερδίζει εἰς βάθος, ὅ,τι χάνει εἰς ἐπιφάνειαν, τὸ δὲ περιοδικὸν ἔρχεται μετὰ τὸ βιβλίον καὶ τέλος ἔρχεται ἡ ἐφημερίς, ἥτις ὅ,τι κερδίζει εἰς ἐπιφάνειαν τὸ χάνει εἰς βάθος, εἰς δύναν μιν δηλονότι ἐπηρεασμοῦ καὶ εἰς διάρκειαν, τοῦ ἐκ τῶν ἐφημε-

ρίδων ἐπηρεασμοῦ καὶ τῆς διάρκειας αὐτοῦ ὄντων ἀληθῶς σχεδὸν ἐφημέρων, ἐν ᾧ αἱ ἐκ τῶν περιοδικῶν γνῶσις εἰσὶ μονιμότεραι καὶ μείζονος διάρκειας καὶ αἱ ἐκ τοῦ βιβλίου μονιμότεραι καὶ ἔτι μείζονος διάρκειας.

Μία ἀλήθεια ἢ μία πλάνη διαδιδόμενη διὰ μὲν τῆς ἐφημερίδος ταχέως ἀλλάσσει ἢ ἐπανορθοῦται, διὰ δὲ τοῦ περιοδικοῦ δυσχερέστερον, δυσχερέστατα δὲ διὰ τοῦ βιβλίου. Μία γνῶσις, ἵνα κατέλθῃ εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν πολλῶν, τάχιστα μὲν τὸ πράττει διὰ τῆς ἐφημερίδος, ταχέως διὰ τοῦ περιοδικοῦ, βραδέως δὲ διὰ τοῦ βιβλίου· ἀλλὰ καὶ αἱ ρίζαι, ἃς ρίπτουσιν εἰς τὸ μὲν τελευταίου βυθότατα, τοῦ δὲ περιοδικοῦ ὀλιγώτερον βυθίζονται καὶ λίαν ἐπιπόλαιαι αἱ τῆς ἐφημερίδος.

Εἶναι λοιπὸν κατὰ ταῦτα ὁ τύπος ὑποβολῆς τῶν λαῶν ὡς καὶ ἀλλαχοῦ ἐλάβομεν ἀφορμὴν νὰ τὸ εἴπωμεν καὶ νὰ τὸ ἀναπτύξωμεν (1) καὶ μέρος τοῦ τύπου, τοῦ ἐγγράφου τούτου λόγου, εἶναι τὸ περιοδικόν.

Τὸ περιοδικὸν ἔχει τὰ ἐξῆς πλεονεκτήματα· πρῶτον συγκεντρώνει πολλῶν τὰς γνώμας, ἥτοι τὰς ὑποβολὰς καὶ οὐχὶ ἐνὸς μόνου, ὡς συμβαίνει εἰς τὸ βιβλίον· δεύτερον ἔνυπογράφως καὶ ἄρα ὑπευθύνως, καὶ οὐχὶ ἀνωνύμως καὶ ἄρα ἀνευθύνως, ὡς συμβαίνει εἰς τὴν ἐφημερίδα· τρίτον κεῖται μετὰ τὸ βιβλίον καὶ ἐφημερίδος καὶ ἀρχίζει μὲν ὡς ἐφημερίς, ἀφοῦ ἐκδίδεται κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον συχνά, συχνότερον μὲν τοῦ βιβλίου, ἀραιότερον δὲ τῆς ἐφημερίδος, καταλήγει δὲ ὡς βιβλίον, ἀφ' οὗ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους ἀποβαίνει βιβλίον, δένεται καὶ καταλαμβάνει τὴν θέσιν τοῦ βιβλίου εἰς τὴν βιβλιοθήκην μας, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ ἐφημερίς ἀναγνωσθεῖσα παραπέμπεται πρὸς περιτύλιξιν ὄψων ἢ εἰς στρώσιν βραφίων, ἢ καὶ ἐγὼ δὲν ἠξυρῶ ποῦ! Ἐπειτα τὸ περιοδικὸν εἶναι ἀκριβέστερον εἰς τὰς ιδέας ἃς μεταδίδει, διότι ἔχει τὸν καιρὸν

(1) *Ψυχιατρικὴ καὶ Νευρολογικὴ Ἐπιθεώρησις*, Ἰούλιος-Αὐγούστος, 1907, ἔτος πέμπτον.

τῆς ἐξελέγξεως, πρᾶγμα ὑπερ ἀδύνατον δι' ἐφημερίδα, ἥτις ἀποβλέπει μόνον εἰς τὴν ἐνημερότητα· δι' αὐτὸ ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην ἀναγιγνώσκουμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἀνεκαλύφθη ἡ θεραπεία τῆς φθίσεως ἢ τοῦ κρκίνου, οὐδὲν τοιοῦτο συναντῶμεν ἔπειτα εἰς τὰ σύγχρονα περιοδικὰ καὶ δὴ τὰ ἀρμόδια.

Τὸ περιοδικόν, ὡς ὑποβολεύς, εἶναι κρᾶτιστος παράγω· μορφώσεως ψυχολογικῆς τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς Κοινωνίας· ἀνάγκη λοιπὸν, ὅπως αἱ δι' αὐτοῦ ὑποβολαὶ ᾧσιν ἐκ τῶν κρατίστων· οἷα ἡ ὑποβολή, τοιοῦτον καὶ τὸ ἄτομον, τοιαύτη καὶ ἡ Κοινωνία. Ὑποβολὴ διὰ τῆς κληρονομικότητος, ὑποβολὴ διὰ τῆς μιμήσεως, ὑποβολὴ διὰ τοῦ γραπτοῦ καὶ προφορικοῦ λόγου, πᾶσαι αὐταὶ αἱ ὑποβολαὶ πρέπει νὰ τείνωσιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εὐδαιμονίαν τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας, ἵνα ᾧσιν ἄξια τῆς ἀποστολῆς των, ἵνα φέρωσιν ἀγλαοὺς κκοπούς, ἄλλως φέρουσι τὴν κκοδοιμονίαν καὶ τὸν ὄλεθρον ἀτόμων καὶ κοινωνιῶν.

Ἡ ὑποβολή, εἶναι διπλῆς χρήσεως ὄργανον· ἢ διαπλάσσει ἢ καταστρέφει· ἢ ὑψώνει, ἢ ταπεινώνει· ἢ ἀνοίγει ὁδὸν πρὸς τὰ πρόσω καὶ τὸ μεγαλεῖον, ἢ φέρει πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ τὴν ἀφάνειαν· ἢ κάμνει καλὸν ἢ κάμνει κκακόν. Ἄς προσέξωμεν λοιπὸν εἰς ὅλους τοὺς παράγοντας τῆς

ὑποβολῆς καὶ ἃς καταστήσωμεν αὐτοὺς τοιοῦτους, ἃς ὀργανώσωμεν αὐτοὺς οὕτως, ὥστε νὰ ἦναι παράγοντες ἀληθοῦς προόδου καὶ εὐδαιμονίας. Καὶ τινες μὲν τῶν ὑποβολῶν διαφεύγουσι τὴν θέλησίν μας, ὡς ἡ κληρονομικότης, τὸ περιβάλλον καὶ συνεπῶς ἡ

μίμησις, ὅλαι ὅμως αἱ ἄλλαι αἱ ἀναγόμεναι εἰς τὸν γραπτὸν καὶ προφορικὸν λόγον ἐξαρτῶνται ἀπὸ ἡμᾶς· ἀπὸ ἡμᾶς ἐξαρτᾶται ὁ καλὸς ἡμερησίος καὶ περιοδικὸς τύπος, ἀπὸ ἡμᾶς τὰ καλὰ βιβλία, ἀπὸ ἡμᾶς οἱ καλοὶ ὑποβολεῖς, ὡς γονεῶν, διδασκάλων, ἱεροκηρῶν, μελῶν τῆς κοινωνίας, ἀξιωματικῶν. Καὶ περὶ μὲν τῶν ἄλλων, οὐχὶ τοῦ παρόντος, πλὴν τοῦ ἡμερησίου τύπου, περὶ οὗ ἐξέφρασα ἤδη γνώμην· περὶ δὲ τοῦ περιοδικοῦ τύπου εὐρίσκω, ὅτι ἄριστα ἐκπληροῖ τὸν προορισμὸν του ἐν Ἑλλάδι, ὦν ἱκανὸς τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ ποιὸν

ὑπέροχος. Ἐκτὸς ἐλαχίστων ἐξαιρέσεων ὅλα τὰ περιοδικὰ ἐν Ἑλλάδι, ἐν ᾧ ἥκιστα ὑποστηρίζονται, ἄριστα γράφονται.

Ἡ ψυχολογία τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ περιοδικοῦ τύπου, οὗσα στοιχειώδης εἰσέτι, δὲν ἐπέτρεψε τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπίδοσίν του· δι' αὐτὸ καὶ ἄπας ὁ περιοδικὸς τύπος, πολιτικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς, φυτοζωεῖ αὐτόχρημα. Ὅσοι θέλουσι τὸ καλὸν τῆς πατρίδος, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωνίας πρὸς

ΣΙΜ. Γ. ΒΛΑΒΙΑΝΟΣ

λαιοντολόγου. Νομίζω όμως ότι αν δηλώσω ότι το ζήτημα τούτο παρεκλούθησεν από το 1878, διότι ανέκθεθεν έθεώρουσαν αυτό ως το μάλλον έμέ αυτόν ένδικαίερον, και ότι ένταύθα δέν θά διατρέψω περί λεπτομερείας έπιστημονικάς, άνεχομένως είς τούς κληρώς έπιστημονικούς κύκλους, θά τύχω τής συγγνώμης τών Κων συν-αδέλφων. Άλλως δέ και διά τήν άνάμειξίν μου

ταύτην είς ξένας χώρας φέρω έλαφράν τινα διακιολογίαν, τήν και μετά τήν λεύκανσιν τών τριγών παρεμείνασαν έν έμει συμπαθειαν προς τήν πρώτην έρατεινήν γνώρισον, τήν 'Ιατρικήν μετά τής 'Ανατομίας και Φυσιολογίας. 'Ως βλέπετε και ένταύθα («Alte Liebe rostet nicht»).

ΣΠ. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ
Καθηγητής του Πανεπιστημίου

Έν τή χορεία τών διακεκριμένων συνεργατών μας συγκαταλέγεται και ο διαπρεπής έπιστήμων και έγκριτος Ιατρός κ. Νικόλ. Νικολούδης, του οποίου τήν εικόνα παραθέτομεν σήμερα.

Άριστοῦχος τής 'Ιατρικής του 'Εθνικού μας Πανεπιστημίου και σπουδάσας έν Εδρώπη

έπι οκταετίην διεκρίθη διά τας έξόχους αυτού σπουδάς.

Μελλίχιος, δραστήριος, ευγενής, φιλόανθρωπος, έγκυκλοπαιδικώτατος, δαιμόσιος είς τό διαγνωστικόν, άριστος είς τό θεραπευτικόν, άκάματος εργάτης τής έπιστήμης και άφοσιωμένος είς αυτήν.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ

Αίμορροφιλία.

Τών έξ αίμορροφιλίας πασχόντων φροντίζομεν έν πρώτοις τήν τόνωσιν τής γενικής καταστάσεώς των.

'Η παραθλασσία διαμονή, ή σωματική άνάπαυλα και ή τονωτική δίαιτα δέον να ώσιν έκ τών πρώτων συμβουλών του Ιατροῦ. 'Η τροφή των δέον να ή κυρίως έξ ώων, μυελού τών όστών, ώς παράγοντος τά έρυθρά αίμοσφίρια, μυελού έγκεφάλου, άλμυρών, άτινα ένθέρμως δέον να συνιστώνται, βεβιθίων κτλ.

Δέον να άπαγορεύωμεν αυστηρώς τά ψυχρά λουτρά.

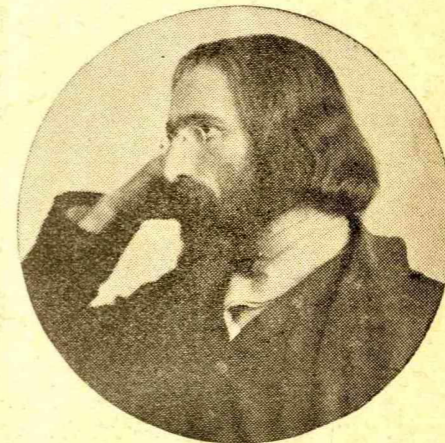
Φαρμακευτικώς διατάσσομεν ενέσεις Ca-codylate de soude μίαν καθ' έκάστην. 'Επειδή ένδέχεται να μή ώσιν άνεκταί, να έχωμεν δήλον ότι αίμορραγίας, ένεκεν τούτου κατ' άρχάς γίνονται άνά πᾶσαν δευτέρην ήμέραν, και είτα (έν κηθίστανται άνεκταί) γίνονται καθ' έκάστην. 'Ότε πρό μηνών παρεπεδήμουν έν 'Αλεξάνδρεια τής Αιγύπτου, έγνώρισκ συν-άδελφόν τινα, είς όν είχεν υποβληθῆ 'Ιταλός τις έξ αίμορροφιλίας πάσχων υπό θεραπειαν αί ενέσεις έγένοντο καθ' έκάστην γενομένης δέ τής δεκάτης πέμπτης ενέσεως, παρετηρήθη μικρά αίμορραγία έκ τής ρινός· ο φίλος συνάδελφος, ένεκεν βεβαίως άγνοίας, δέν έπαυσε ταύτας, έξηκολούθησε, και ο άσθενής κατά τήν 27ην ένεσιν απέθανε, κατόπιν έξαντλήσεως, έκ τών διηνεκών αίμορραγιών.

Πρός δέ, πλὴν τών άνωτέρω, δέον να λαμβάνη έν καταπότιον μετά τό φαγητόν δις τής ήμέρας έκ τής ακολουθούσας συνταγής: Lecithine, Glycerophosphate de fer, Poudre de Rhubarbe à 0,05 cent pour 1 pilule D N°40.

'Υφισταμένης αίμορραγίας, πλὴν τών άχρι τουδε γνωστών άγγειοσυστακτικών, οϊον ergotine, perchlorure de fer liquide, άτινα έστιν ότε αποβλίνουσιν ίνα μή είπω ώς τά πολλά χνύσιμα, διατάσσεται όπως λαμβάνη ο άσθενής

20 σταγόνες έν γάλακτι πρωίαν και έσπέραν έκ τής ακολουθούσας συνταγής: Extrait fluide de viburnum prunifolium, Extrait fluide d' hamamelis virginica à 6 gram, Extrait fluide d' hydrastis canadensis 10 gram. Πλὴν δ' όμως τούτων δύνασθε να ποιήσητε χρῆσιν τής τελευταίως συστηθείσας Stypticine, ήν και έγώ αυτός έδοκίμωσα σχών παρεχόμενα εύάρεστα άποτελέσματα· μεταχειρίζεσθε ώς ακολουθούσας: έκ τής διαλύσεως Stypticine 1 gram, Eau distillée 10 gram. ένίετε μίαν ή δύο σύριγγας Pravaz ένδομυϊκώς, ή έκ τής αύτης διαλύσεως λαμβάνει XV — XX σταγόνες έν γάλακτι τετράκις τής ήμέρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΒΕΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΝΤΕΡΑΣΤΑΙ

Τό νοῦ σου μέ τόν 'Ερωτα
Τόν καταγορευμένο —
Γιατί 'γε ταῖρι άχώριστο
Μέ τόν Καταραμένο!
Τό νοῦ σου! κέχει αυτός κι όχτροῦς—
Τό Χρόνο τόν κουράσο!
Τό συχαμένο Μαιμωνά!
Κι άντεραστή—τό . . . Χάρο!

×

Τό νοῦ σου στής άγάπης των
Και στους καλούς των τρόπους!
Και να φοβάσαι περισσότερο άπ' όλα—
Τους 'Ανθρώπους!
Πώς θα μπορέσης σ' όλ' αυτά νάντισταθής
Καῦμένη—
'Αφ' οὔτε τήν καρδιά σου έσθ
Δέν έχεις νικημένη; . . .

ΝΕΗΣ

«Κατοχή» καὶ «Ἐξώσει»; Λοιπὸν ὁ κ. Πέτρος Λέων, καὶ αὐτὸς εἶνε, ὁ ἐκ τῶν ὀλίγων ἀρτίως μορφωμένων ἠθοποιῶν μας, μετὰ πέντε μηνῶν ἀνάπαυαν ἀνεβίβασε τὴν ἐπέτειον τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς εἰς τὸ θέατρον τοῦ Ἑλλ. Κέντρου Λαυρίου ἐν πρωτότυπον

ἔργον τοῦ μετὰ τὸν ὠραῖον τίτλον ἢ «Μεγάλῃ Ἰδέᾳ» μακεδονικῆς ὑποθέσεως, μετὰ πλοκὴν θαυμασίαν καὶ ὠραίας μεγαλοπρεπεῖς σκηνάς. Εἰς τὴν παράστασιν αὐτὴν ἦτις ἐπέτυχε θαυμασίως ἔλαβον μέρος οἱ κ. κ. Πέτρος Λαζαρίδης, Π. Σταματοπούλος, Λ. Σχορδί-

Π. ΛΕΩΝ

λης, Ν. Κουρῆς, ὁ ἴδιος κ. Π. Λέων καὶ ὁ ἐρασιτέχνης κ. Ἰω. Αὐλωνίτης, ὁ ἐπὶ τῶν ἀθλητικῶν συνεργάτης μας καὶ ἡ κ. Σταματοπούλου. Ὁ συγγραφεὺς καὶ πρωταγωνιστὴς ἐν τῷ ἔργῳ κ. Π. Λέων ἐκλήθη πολλάκις ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τῶν τιμησάντων τὴν παράστασιν αὐτὴν. Ὡς κατακλείς ἐπαίχθη ὑπὸ τῆς καλῆς Φιλαρμονικῆς τοῦ Λαυρίου ὁ «Ὑμνος πρὸς τὴν ἐλευθερίαν» λίαν

ἐπιτυχῶς. Εὐτυχεῖς θεωρούμεθα διότι κατωρθώσαμεν νὰ πείσωμεν τὸν προσφιλῆ μας καλλιτέχνην κ. Π. Λέοντα νὰ μᾶς παραχωρήσῃ τὸ cliché του τὸ ὁποῖον καὶ δημοσιεύσωμεν. Θὰ παρακαλέσωμεν τὸν κ. Λέοντα νὰ δεχθῇ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά μας διὰ τὴν νέαν σταδιοδρομίαν του εὐχόμενοι ὅπως μὴ σταματήσῃ πρὸς καλὸν τοῦ πτωχοῦ μας Ἑλλ. Θεάτρου, ἐπιφυλαττόμενοι εἰς προσεχῆς τεῦχος νὰ κάμωμεν πλήρη ἀνάλυσιν τοῦ ὠραίου τοῦ ἔργου.

ΚΑΙ ΛΙΓΕΣ ΠΕΝΝΙΕΣ

—Ὁ λησμονημένος κωμικός μας κ. Ε. Παντόπουλος παίζει εἰς Βόλον μετὰ καλὸν θίασον. Τὸ καλοκαίρι θὰ ἐργασθῇ εἰς Σμύρνην καὶ οὕτω οἱ Ἀθηναῖοι θὰ τὸν στερηθῶσι καὶ πάλιν.

—Εἰς Πύργον δίδει σειρὰν παραστάσεων ἐκλεκτὸς θίασος μετὰ πρωταγωνίστριαν τὴν κ. Φωτεινὴν Λούη καὶ τοὺς κ. κ. Μυράτ, Σταυρόπουλον, Λούην καὶ λοιπούς.

—Ὁ κ. Μέγκουλας μετὰ θίασον πολὺ καλὸν ἔχων ὡς πρωταγωνίστριας τὴν κ. Χ. Κουκούλα καὶ Φ. Γεωργιάδου ἰδίδει σειρὰν παραστάσεων εἰς τὰς Πάτρας.

—Ὁ πρόην σκηνοθέτης τοῦ Βασιλικῆ κ. Θ. Οικονόμου μετὰ ἀτυχή ἐργασίαν ἀνά τὴν Σμύρνην, Σάμον, Ρόδον, Σύμην εὐρίσκεται εἰς Ἀλεξάνδρειαν.

—Ἐπίσης εἰς Ἀλεξάνδρειαν εὐρίσκεται καὶ ὁ συμπαθὴς κωμικός Σαγιῶρ διαλυθέντος τοῦ θιάσου του. Τὸ καλοκαίρι θὰ παίζῃ εἰς τὴν «Ὁμόνοια» μετὰ τὴν διδα Μ. Κοτοπούλη.

—Εἰς τὴν «Νεάπολιν» κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ παίζῃ ἐφέτος ὁ Νίκας μετὰ καλὸν θίασον.

—Εἰς τὸ «Ἀθήναιον» ὁ Παπαστεφάνου.

—Εἰς τοῦ Ἀρνιώτου ἄδελφον.

«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ»

—Ἡ συμπαθὴς καλλιτέχνις κ. Β. Δημοπούλου κατήρτισε καλὸν θίασον ἀποτελούμενον ἐκ τῶν κυριῶν Π. Ρινάλδη, Α. Κοκκίνοπούλου, Μ. Λέοντος μετὰ πρωταγωνίστριαν τὴν ἰδίαν κ. Δημοπούλου καὶ ἐκ τῶν κυριῶν Π. Λέοντος, Παρασκευοπούλου, Πλεμενίδου, Γ. Λεάνδρου κλπ. Θὰ ἀρχίσῃ τὴν ἑβδομίδα τῆς Διακαινησίμου μετὰ τὴν ἔξοχον κωμωδίαν ὁ «Κος Πρωτοπάρης» ὅπου τὸ ζεῦγος Λέοντος παίζει θαυμάσια.

Η ΚΥΒΕΛΗ

—Ἐπανελθοῦσα ἐκ Ρωσσίας ἡ κ. Κυβέλη ἀνεχώρησε διὰ Παρισίους ὅπου θὰ μείνῃ μέχρι τέλους Μαΐου. Τὸ καλοκαίρι θὰ συνεργασθῇ μετὰ τὸν Μέγκουλαν εἰς τὸ Σύνταγμα.

ΓΙΑΓΚΟΣ ΣΚΛΗΡΟΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

—Ἀπῆλθεν δι' ὀλίγας ἡμέρας εἰς Θεσσαλίαν ὁ ἐκ τῶν συντακτῶν μας καὶ ἔμπορος κ. Δημ. Γ. Παῖξης πρὸς ἐγκατάστασιν ἐιδικῶν ἀνταποκριτῶν τῆς ἡμετέρας Ἐπιθεωρήσεως.

—Ἀνεχώρησεν εἰς Ἄνδρον ὁ φίλιτος κ. Νίκος

Ἀρτέμης, τελειόφοιτος τῆς Φαρμακευτικῆς καὶ ἀνταποκριτῆς τῆς «Πανελληνίου Ἐπιθεωρήσεως».

—Ὁ πρόην παρὰ τῆ «Allianz-Mannheim» ὑπάλληλος φίλιτος κ. Ἀλ. Ζαγγινιάδης προσελήφθη παρὰ τῆ ἀρτισουστάτῳ Ἀγγλικῆ ἀσφαλ. ἐταιρίᾳ ζωῆς «The Consolidated» ἐφ' ᾗ καὶ συγκαίρομεν αὐτὸν ἀπὸ καρδίας.

—Ὁ φίλος κ. Κώστας Καμπάνης, φοιτητῆς τῆς Ἰατρικῆς ἀνεχώρησε προχθὲς δι' Ἄνδρον.

—Διὰ τοῦ ἀιμοπλοίου «Πριγκήπισσα Σοφία» τοῦ Α. Διακίκη ἀπῆλθεν εἰς Αἴγυπτον ὁ φίλος μας κ. Γ. Μπίοτης, χάριν ἰδιωτικῶν του ὑποθέσεων.

—Μετὰ λύπης ἐμάθομεν τὸν θάνατον τοῦ ἐν Μεγάροις μεγαλοκτηματίου Νικ. Γιαννίτση γαμβροῦ ἐπ' ἀδελφῆ τοῦ γνωστοῦ νευρολόγου καὶ συνεργάτου μας κ. Α. Μαυρουκάκη.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΑ ΙΔΡΥΜΑΤΑ

ΤΟ ΑΡΕΤΑΙΕΙΟΝ

Ἀμφότεραι αἱ κλινικαὶ αἰ ὑπὸ τὴν σθεναρὰν διεύθυνσιν τῶν καθηγητῶν κ. κ. Μαγγίνα καὶ Καλλιωντζῆ ἔχουσι νὰ ἐπιδειξώσιν ἐξαιρετὰ θεραπευτικὰ ἀποτελέσματα, χάρις εἰς τὸ τέλειον τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἀσπιρίας ἢ ποιοῦνται χρῆσιν. Τὸ Ἀρεταίειον εἶνε ἐν ἐκ τῶν ὀλίγων νοσοκομείων, ἅτινα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ Ἀνατολίη. Ἐκεῖ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκτελεῖται ἡ μεγάλη χειρουργικὴ, ἡ χειρουργικὴ τῆς κοιλίας, κατὰ προτιμήσιν. Ἐχομεν νὰ ἀναφέρωμεν καὶ μίαν ἐγχειρῶσιν ἀρκετὰ περιεργὸν ἐνεργηθεῖσαν πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ κ. Καλλιωντζῆ, ἀφαιρέσαντος 267 λίθους τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τὸν προστάτην, τῆς ἰάσεως ἐπελθούσης τελείας Εὐχῆς δ' ἔργον πράττει ὁ διαπρεπὴς μας χειρουργός κ. Ε. Καλλιωντζῆς ἐκδίδων κατὰ μῆνα τὴν «Σύγχρονον Χειρουργικὴν» του δι' ἧς μεταδίδει οὕτω τὰ φῶτάτου εἰς τοὺς μὴ εὐτυχοῦντας νὰ τὸν παρακολουθῶσιν ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

ΑΠ' ΤΗΣ «ΑΓΑΠΕΣ» ΜΟΥ

ΑΓΑΠΗ ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ

Ἀφιερῶμένο στὸν Μιλτιάδη Θών.

I

Τὴν εἶχε γνωρίσει διὰν ἦταν ἀκόμα κορίτσι πλοῦ ἀπὸ μιὰ γλάστρα μετὰ κόκκινα γαρύφαλα. Κυθόταν

ἐκεῖ σὸ μικρὸ παράθυρό της καὶ τραγουδοῦσε ἕνα πολὺ παλιῶ τραγοῦδι μὲ μιὰ φωνὴ ποῦ θαρροῦσες πῶς ἦταν κελιάδιμα ἀηδοῦν παραπονεμένου.

Γύρισε τὸ βλέμμα του στὴ γλυκειὰ ἐκεῖνη φωνὴ καὶ τὴν εἶδε! Πόσο ἦταν ὠραία τότε ἢ Βάσω του!

Κάταστρο καὶ ροδοπλασμένο προσωπάκι, δυὸ μάτια μεγάλα καστανά, ἕνα στοματάκι σὰν τὰ γαρούφαλά της κόκκινο καὶ γελαστὸ καὶ σγουρὰ κατὰμαυρα μαλλιά.

Ὁ Γιάννος τὴν ἔβλεπε μὲ μάτι θαμπομένο, σταμάτησε τὸ βῆμα καὶ μὲνα χαμόγελο τῆς εἶπε

— Δόσε μου, κόρη, σὲ παρακαλῶ ἕνα γαρούφαλό σου!

Ἐκεῖνη τὸν κύτταξε παράξενα καὶ πνιγμένη στὰ γέλοια ἔκλεισε τὸ παράθυρό της.

Κατέβηκε τότε βουβὸς κάτω στὴ ρεμματιά κ' ἔκλεισθη σὸ μύλο του γιὰ πέντε ὀλόκληρες μέρες.

Τὰ γαῖθουράκια πηγαίνανε κάθε πορτὸ σὸ μύλο φορτωμένα μὲ στᾶρι, χτυποῦσαν οἱ γέροι χωριανοὶ τὴν πόρτα τοῦ μύλου ἀλλὰ τοῦ κάκου, κἀνεὶς δὲν ἀπαντοῦσε ὁ μλωνᾶς θὰ λείπη, λέγαν καὶ γύριζαν σὸ χωριὸ καταθνημένοι.

Ἄλλὰ ὁ Γιάννος δὲν εἶχε φύγη Πληγωμένος βαθειὰ στὴ καρδιά του γιὰ τὴν καταφρόνια τοῦ τοῦδεῖξε ἢ Βάσω ἔκλαιγε, ἔκλαιγε ἀπαρηγόρητα καὶ ὅσο σκεπτότανε πῶς χωρὶς αὐτὴν δὲν θὰ ζοῦσε καὶ ἡ ζωὴ του θὰ ἦταν μαρτύριο καὶ μαρασμός, τόσο δὲν εἶχε καρδιά νὰ πᾶ νὰ τῆς πῆ νὰ πῆσθι γονατιστὸς μπροστὰ της πῶς ἂν δὲν θὰ γινότανε ἐκεῖνο ποῦ ποθοῦσε δὲν θὰ ζοῦσε.

Ἐπρεπε λοιπὸν νὰ τὴν πάρῃ καὶ νὰ τὴν πάρῃ γρήγορα μὴ τύχη καὶ προφτάσει κανεὶς ἄλλος καὶ τοῦ τὴν κλέψῃ τὴν Βάσω του τὴν ζωὴ του.

Ἄλλὰ ποῖος θὰ τολμοῦσε ποτὲ νὰ κάμῃ ἕνα τέτοιο πρᾶμμα; ποῖος; ποῖος ἦταν μέσα σ' ὅλο τὸ χωριὸ λεβέντης περισσότερ' ἀπ' τὸ Γιάννο;

Ψηλὸς ἴσασε κεῖ πάνω, μ' ἐκεῖνα τὰ γλυκὰ καὶ λαμπερὰ του μάτια, μὲ τ' ὅλο ζωὴ κατὰκόκκινο μάγουλό του, τὸ μαῦρο φροῦδι καὶ τὸ κατὰμαυρο φουντωτὸ μουστάκι του εἶχαν δίκιο νὰ τὸν ζηλεύουν ὅλα τὰ παλληκαρία τοῦ χωριοῦ καὶ νὰ τρελλαιώνονται γι' αὐτὸν ὅλες οἱ κοπέλες.

Ἦταν δική του λοιπὸν ἢ Βασιλικὴ δὲν ὑπῆρχε λόγος νὰμφιβάλλῃ, γι' αὐτὸ τὴν ἔβλεπε μπιστὰ του ζωντανὴ καὶ χαριτωμένη, νὰ τριγυρῆ μέσα σὸ μύλο, νὰ κάθεται στὴν ἀλλή ἀνάμεσα σὲ κόκκινες γαρουφαλιές καὶ νὰ πετᾶν τριγύρω της τὰ λευκὰ περιστέρια τοῦ μύλου. Τὴν ἔβλεπε στὸν ἀργαλιὸ νὰ ὑφαίνῃ τὸ κατὰλευκο παγὶ καὶ νὰ τραγουδᾷ ἐκεῖνο τὸ παλιῶ τραγοῦδι, τὴν ἔβλεπε μπροστὰ του ξαπλωμένη πάνω σὸ σκληροῦκου στρώμα νὰ τοῦ γελά μὲ χάρι, νὰ τὴν σφίγγει σφιχτὰ

στὴν ἀγκαλιά του, τὸ στήθος του σὸ στήθος της, τὰ μάτια του μέσα στὰ μάτια της νὰ ζητοῦν τὸν ποῖο κρυφὸ τους πόθο καὶ μὲ τὸ στόμα του ἀπὸ τὸ στόμα της νὰ ρουφᾷ τὴν μυρωμένη ἀναπνοὴ της καὶ νὰ γίνεται ἕνα μὲ τὴν ζωὴ της.

Ἄχ! πόσο ἦταν γλυκειὰ πόσο ἦταν ὠραία!

Τὰ ἡδῶνια τραγουδοῦσαν ἀπ᾽ ἕνα πηδῶντας χαρωπὰ ἀπὸ κλαδί σὲ κλαδάκι, γελῶσαν τὸν ἄερα μὲ χαρὰ μὲ φωνὲς καὶ γέλοια καὶ τὸν ξυπνοῦσαν ἀπ' τὸ γλυκὸ ὄνειρό του τὸν ἔφερναν πάλι στὴ ζωὴ ποῦ δὲν ἤθελε νὰ ζήσῃ. Ἐγύριζε τότε τὸ βλέμμα του ἀνήσυχος καὶ τρομαγμένος. Ἄλλομονο! Ἡ Βασιλικὴ του δὲν ἦταν ποιά οὔτε στὸν ἀργαλιὸ οὔτε σὸ σκληρὸ του στρώμα. Ἡ Βασιλικὴ ἦταν μακρὴν . . . πέρα σὸ βουνὸ σὸ λευκὸ σπιτάκι της, ἴσως σὸ μικρὸ παράθυρό της πίσω ἀπὸ τὰ κόκκινα γαρούφαλα νὰ τραγουδᾷ τὸ παλιῶ τραγοῦδι.

II

Σηκώθηκε μιὰ στιγμή, ἄνοιξε σιγὰ σιγὰ τὴν πόρτα τοῦ μύλου. . . Σιωπὴ! Ἴσως κοιμᾶται. Ἄμποτε Παναγία μου! εἶπε, ἔκλεισε πάλι σιγὰ τὴν πόρτα καὶ κάθησε πάλι στὴν παλιὰ μυλόπετρα του.

Ἦταν νύχτα τὸ φεγγάρι δὲν ἔλαμπε διόλου κ' ἐκεῖνα σκυθρωπὰ καὶ λυπημένα ἴδ' ὀπαμί ἔτρεχε πηδῶντας δίπλα του ἀλλὰ ἡ ῥόδα τοῦ μύλου του δὲν κροτοῦσε τὴν εἶχε σηκώσῃ ἀπ' τὸ ἔμμημα γιὰ νὰ μὴ ταράττῃ τὸν ὕπνο τῆς Βασιλικῆς,

(Συντέχεια καὶ τέλος εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος)

Γ. ΣΚΛΗΡΟΣ

Β' ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἤνοιξεν ἡ Β' Καλλιτεχνικὴ Ἐκθεσις ἐν τῷ Ζαπτεῖῳ μεγάρῳ.

Ἔργα ἐξετέθησαν ἐν ὄλῳ 170, μετὰξὺ τῶν ὁποίων καὶ πολλὰ τῆς Γλυπτικῆς.

Μία ὀλόκληρος αἶθουσα ἦτο πλήρης ἀπὸ ἔργα τοῦ κ. Θωμοπούλου. Ὁ χῶρος δὲν μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ὀνόματα τῶν καλλιτεχνῶν, οὔτε τὰ διακριθέντ' ἀρκεῖ νὰ εἰπωμεν ὅτι ἐξέθεσαν ἔργα πάντες οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι (πλὴν τοῦ κ. Ἰακωβίδου) καὶ οἱ ἐν τῇ ξένη καλλιτέχναι δὲν ἔμειναν ἀμέτοχοι ταύτης.

Εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος θὰ ποιήσῃ ἐκτενῆ περιγραφὴν ταύτης ὁ εἰδικὸς συντάκτης μας κ. Νίκος Νικολαΐδης.